

e) *Deures corporatius*

*Art. 39.*—Tot metge té el deure de pendre part a l'organització de la seva professió afiliant-se a un Sindicat, organisme legal d'acció corporativa.

Els especialistes afiliats a un Sindicat general han d'ésser igualment afiliats a llur Sindicat local reciprocament.

*Art. 40.*—El metge, membre d'un Sindicat, li ha de tenir una adhesió efectiva i moral que es manifestarà per:

1er. L'assiduitat a les reunions.

2on. El respecte i l'observança dels estatuts, del reglament interior, de les convencions adoptades i de les decisions preses pel seu Sindicat. Àdhuc si elles afecten el seu interès personal.

3er. La col·laboració als treballs del Consell i de les Comissions.

*Art. 41.*—Tota dificultat d'interpretació d'un article del Reglament de Deontologia ha d'ésser sotmès al Sindicat, la decissió del qual serà vàlida, salvant el recurs a l'Assemblea general.

*Art. 42.*—El metge qui, en les relacions personals amb la seva clientela privada o amb una collectivitat, veu sorgir una dificultat que no ha pogut resoldre amistosament, ha d'avisar-ho al Sindicat, fornir totes les informacions i documents, demanar el seu consell i eventualment la seva ajuda.

*Art. 43.*—Tota infracció a una regla deontològica per cas de força major, tot acte que podria donar lloc a una interpretació dubtosa, ha d'ésser comunicat per escrit amb tot detall, al Consell del Sindicat, pel qui l'hagués comès.

*Art. 44.*—Tot metge sindicat ha de posar en coneixement del Sindicat els actes, estatuts o reglaments de collectivitats que atentessin contra la deontologia. Igualment ha de fer-li conèixer els casos d'exercici illegal de la medicina i els d'usurpació de títols mèdics.

*Art. 45.*—Essent el Sindicat un òrgan necessari i legal de defensa i d'acció professionals, tots els metges han de solidaritzar-se amb ell i ajudar-lo amb llur influència personal en els actes de defensa corporativa.

*Art. 46.*—És natural que la bona disposició dels metges sindicats s'exerceixi especialment amb els membres del Sindicat. No gens menys

els no sindicats tenen dret, malgrat llur actitud individualista, a l'observança amb ells de les regles deontològiques.

*Art. 47.*—Quan un Sindicat s'ha vist obligat a posar un metge a l'index de la professió, les obligacions deontològiques pel que afecta al darrer resten sospeses i tota col·laboració professional amb ell és prohibida; no gens menys el malalt jamai no ha de sofrir les conseqüències del dissentiment.

*Art. 48.*—És de plànyer que un metge que posseeixi igualment el títol de farmacèutic tingui botiga oberta i acumuli l'exercici de les dues professions.

f) *Honoraris*

*Art. 50.*—El metge no ha de reclamar honoraris a un confrare, als parents al càrrec d'un confrare, ni a un estudiant de medicina. Aquest costum no dispensa pas l'obligació de deures de reconeixement.

El metge està autoritzat per atorgar condicions especials als membres de les professions conexas i als seus auxiliars habituals.

*Art. 51.*—El metge, que creu que té el deure de dirigir una consulta gratuïta, no hi ha d'admetre més que els indigents.

*Art. 52.*—Fora dels casos previstos en aquestes disposicions, el metge mai no ha d'acceptar honoraris inferiors a les tarifes mínimes fixades pels Sindicats.

*Art. 52 (bis).*—Si la fortuna del metge, si les seves ambicions polítiques o altres li permeten de fer generositats, ha de limitar-les al punt en què esdevinguin perjudicials als seus confreres o als interesos corporatius.

(Nota: Un nombre important de la Comissió del Dret sindicalista havia demanat la supressió d'aquest article. La Ponència, emperò, la manté fins que l'assemblea resolgui.)

*Art. 53.*—Tota persona a la qual una llei d'assegurances o d'assistència social asseguri els serveis apropiats, cessa d'ésser indigent als ulls del seu metge.

Només el Sindicat té el dret de concedir tarifes especials a diverses categories d'assegurats o d'assistits collectius.

*Art. 54.*—No han de beneficiar de les tarifes